

НАРОДНА СКУПШТИНА

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 14.04.2025 8³⁰

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
03	02-687/25		

На основу члана 127. став 2. Устава Републике Србије у прилогу достављам предлог за састав Владе Републике Србије са биографијама предложених чланова Владе.

У Београду,

14. априла 2025. године

КАНДИДАТ ЗА ПРЕДСЕДНИКА ВЛАДЕ

проф. др Ђуро Маџут

ПРЕДЛОГ

На основу члана 99. став 2. тачка 1. Устава Републике Србије, члана 15. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 – УС, 72/12, 7/14 – УС, 44/14 и 30/18 – др.закон) и члана 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Службени гласник РС”, број 9/10),

ОДЛУКУ

о избору Владе

I

За председника Владе бира се **проф. др Ђуро Маџут**.

II

- 1) **Синиша Мали**, за првог потпредседника Владе и министра финансија;
- 2) **Ивица Дачић**, за потпредседника Владе и министра унутрашњих послова;
- 3) **Адријана Месаровић**, за потпредседника Владе и министра привреде;
- 4) **проф. др Драган Гламочић**, за министра пољопривреде, шумарства и водопривреде;
- 5) **Сара Павков**, за министра заштите животне средине;
- 6) **Александра Софронијевић**, за министра грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре;
- 7) **Дубравка Ђедовић Хандановић**, за министра рударства и енергетике;
- 8) **Јагода Лазаревић**, за министра унутрашње и спољне трговине;
- 9) **Ненад Вујић**, за министра правде;
- 10) **Снежана Пауновић**, за министра државне управе и локалне самоуправе;
- 11) **Демо Бериша**, за министра за људска и мањинска права и друштвени дијалог;
- 12) **Братислав Гашић**, за министра одбране;
- 13) **Марко Ђурић**, за министра спољних послова;
- 14) **Немања Старовић**, за министра за европске интеграције;
- 15) **проф. др Дејан Вук Станковић**, за министра просвете;
- 16) **др Златибор Лончар**, за министра здравља;
- 17) **Милица Ђурђевић Стаменковски**, за министра за рад, запошљавање, борачка и социјална питања;
- 18) **Јелена Жарић Ковачевић**, за министра за бригу о породици и демографију;
- 19) **Зоран Гајић**, за министра спорта;
- 20) **Никола Селаковић**, за министра културе;
- 21) **Милан Кркобабић**, за министра за бригу о селу;
- 22) **академик Бела Балинт**, за министра науке, технолошког развоја и иновација;

- 23) **Хусеин Мемић**, за министра туризма и омладине;
- 24) **проф. др Борис Братина**, за министра информисања и телекомуникација;
- 25) **Дарко Глишић**, за министра за јавна улагања;
- 26) **Новица Тончев**, за министра без портфеља;
- 27) **Ђорђе Милићевић**, за министра без портфеља;
- 28) **Усаме Зукорлић**, за министра без портфеља;
- 29) **др Ненад Поповић**, за министра без портфеља;
- 30) **Татјана Мацура**, за министра без портфеља.

**БИОГРАФИЈЕ
ПРЕДЛОЖЕНИХ ЧЛАНОВА ВЛАДЕ**

ПРОФ. ДР БУРО МАЦУТ

Рођен је у Београду где је дипломирао на Медицинском факултету на коме је завршио специјализацију из интерне медицине, ужу специјализацију из ендокринологије и одбранио докторску дисертацију. Завршио је специјализацију из репродуктивне медицине у организацији Универзитета у Женеви и Светске здравствене организације. Гостујући је професор на Медицинском факултету Универзитета у Атини и Универзитета у Скопљу.

Уже истраживачко поље је метаболичка и репродуктивна ендокринологија, посебно синдром полицистичних јајника и инсулинска резистенција, и међународни је експерт у овим областима. Начелник је Одељења за туморе ендокриног система и наследне канцерске синдроме на Клиници за ендокринологију, дијабетес и болести метаболизма Универзитетског клиничког центра Србије.

Усавршавао се на Универзитетима у Болоњи, Женеви, Упсали и Оксфорду. Аутор је или коаутор преко 140 оригиналних научних радова објављених у водећим међународним часописима и уредник међународних монографија из области репродуктивне ендокринологије објављених у издању швајцарских издавачких кућа Каргер и Фронтисер.

На Медицинском факултету Универзитета у Београду је био биран у сва наставна звања, а од 2019. године је редовни професор на предмету Интерна медицина, и држи наставу за студенте на српском и енглеском језику. Одржао је бројна предавања на националним научним и стручним скуповима, и предавања по позиву на међународним скуповима и конгресима из области ендокринологије. Организатор је међународних научних симпозијума о новинама у синдрому полицистичних јајника и здрављу жена одржаних 2012, 2016, 2020. и 2024. године у Београду. Покретач је и организатор Београдског мастеркласа из клиничке ендокринологије, дијабетеса и метаболизма, последипломског програма који се годишње одржава од 2019. године.

Од 2016. године је био члан више комитета Европског ендокринолошког друштва (European Society of Endocrinology, ESE) са седиштима у Бристолу и Бриселу, од 2016-2020. године представник Савета европских националних ендокринолошких друштава (ECAS) при Извршном комитету ЕСЕ-а, а од 2020-2024. године изабрани члан Извршног комитета ЕСЕ-а. Био је члан Организационих одбора европских ендокринолошких конгреса (2017 Лисабон, 2018 Барселона, 2023 Истанбул и 2024.г. Стокхолм).

Указом Председника Републике Србије, 2024. године је одликован Орденом Карађорђевог звезде II степена. Ожењен је супругом Јелицом, ендокринологом, и отац једног детета. Говори енглески језик.

СИНИША МАЛИ

Рођен је 1972. године у Београду. Након завршене Пете гимназије у Београду, дипломирао је и магистрирао на Економском факултету Универзитета у Београду. Током основних студија, добио је награду као студент генерације, да би по завршетку студија добио награду за најбољи дипломски рад.

Као Ron Brown стипендиста, 1999. године је магистрирао на Washington University у Сент Луису, Сједињене Америчке Државе (САД), смер финансије (Master of Business Administration диплома). Током студија је радио као асистент на пет предмета из области пословних финансија.

Након студија је примио награду као најбољи студент у области финансија, као и награду да је међу 10 одсто најбољих студената на топ 20 пословних школа у САД те године.

У јуну 2017. године, као полазник VI класе, завршио је Високу школу безбедности и одбране и стекао највиши ниво каријерног усавршавања у Војсци Републике Србије.

У септембру 2020. године уписао је докторске студије на Техничком универзитету у Кошицама, у Словачкој, где је похађао студијски програм „Финансије“. У јуну 2023. године одбранио је докторску тезу под називом „The Flypaper Effect in the Republic of Serbia“.

Носилац је звања Chartered Financial Analyst (CFA) и члан CFA Institute, Serbian Business Angels Network, Fulbright Alumni Association of Serbia и British-Serbian Business Club.

Такође, носилац је лиценце портфолио менаџера, коју издаје Комисија за хартије од вредности Републике Србије.

Од 2018. године је министар финансија у Влади Републике Србије, од 2022. године потпредседник Владе, а од 2024. године и први потпредседник Владе.

Пре ступања на дужност министра био је градоначелник Београда од априла 2014. до маја 2018. године. Претходно је обављао функцију председника Привременог органа Града Београда. Пре него што је постао градоначелник, био је специјални саветник за привреду и финансије тадашњег првог потпредседника Владе Републике Србије Александра Вучића.

Године 2001. именован је за помоћника министра за приватизацију у Министарству за привреду и приватизацију Владе Републике Србије.

Дужи период радио је као финансијски саветник и консултант у приватном сектору, где је радио у неколико приватних предузећа која су се бавила саветовањем у области финансијских услуга. Радио је као консултант у компанији „Deloitte & Touche“ у Београду и Прагу, као и у „Credit Suisse First Boston u Mergers & Acquisitions Group“ у Њујорку.

Као министар финансија, именован је за гувернера Србије у Светској банци, Европској банци за обнову и развој и Азијској инфраструктурној инвестиционој банци.

Године 2022. проглашен је за Реформатора године. Специјална награда НАЈЕД-а додељена му је за увођење новог модела е-фискализације и е-фактура, системских реформи које су унапредиле транспарентност финансијских трансакција, наплату пореза и допринеле сузбијању сиве економије у Србији.

Активно се бави различитим спортовима. Почасни је носилац црног појаса у теквондоу 5. дан за допринос развоју спорта. Редовни је учесник маратонских трка, укључујући маратоне у Атини, Берлину, Будимпешти, Лондону, Чикагу, Њујорку... Завршавањем Токијског маратона у марту 2023. године, освојио је чувену награду „Six Star Medal award“. У септембру 2023. године, успешно је завршио „Ironman Triathlon“ у Италији.

Течно говори енглески језик, служи се грчким и учи кинески језик.

Отац је Теодора, Виктора, Лоле и Алексеја.

ИВИЦА ДАЧИЋ

Рођен је 1. јануара 1966. године у Призрену. Завршио је Гимназију „Стеван Сремац” у Нишу. Дипломирао је на Факултету политичких наука у Београду, са просечном оценом 10 (десет).

Од 1992. године је био народни посланик у Савезној скупштини СРЈ, а од 2004. године и у Народној скупштини Републике Србије.

Био је министар за информисање у прелазној Влади Србије 2000. године. Председник је Социјалистичке партије Србије од 2006. године.

Био је први потпредседник Владе - заменик председника Владе и министар унутрашњих послова од јула 2008. до јула 2012. године. Обављао је функцију председника Владе и министра унутрашњих послова од јула 2012. до априла 2014. године. Од априла 2014. године до октобра 2020. године био је први потпредседник Владе и министар спољних послова. Од октобра 2020. до августа 2022. године обављао је дужност председника Народне скупштине Републике Србије.

Од октобра 2022. године обављао је функцију првог потпредседника Владе задуженог за спољну политику и безбедност и министра спољних послова, и секретара Савета за националну безбедност.

Од 02. маја 2024. године, обавља функцију потпредседника Владе и министра унутрашњих послова.

Поседује вишедеценијско искуство и резултате остварене у учешћу и руковођењу у различитим органима извршне и законодавне власти у Републици Србији. Током 2015. године председавао је ОЕБС-у.

Добитник је признања „Најевропљанин” за 2009. годину, Ордена пријатељства Руске Федерације 2018. године и признања Статуета „Капетан Миша Анастасијевић” 2018. године.

Одликован је Орденом Републике Српске на ленти 2022. године, поводом Дана Републике Српске.

Добитник је признања „Кључ Града” са повељом „Почасни грађанин града Бањалуке” за 2024. годину.

Обављао је функције председника КК „Партизан” из Београда, потпредседника Југословенског олимпијског комитета и председника Спортског савеза Србије.

Супруга Сања, син Лука и кћерка Андреа.

АДРИЈАНА МЕСАРОВИЋ

Рођена је 1981. године у Новом Саду, у ком се школовала од основног до високог образовања и стекла звање мастер економије.

Током седамнаест година радног искуства, како у приватном сектору и сектору банкарства, тако и у јавном сектору Града Новог Сада, стекла је велико искуство у области економије и финансија, као и у реализацији најзначајнијих инфраструктурних пројеката.

Десетогодишњу каријеру у банкарском сектору започела је 2008. године, и стекла вишегодишње искуство у раду на финансијској консолидацији привредних друштава, у изради бизнис, инвестиционих и пословних планова и планова финансијске консолидације предузећа, као и петогодишње искуство у изради извештаја економско-финансијског вештачења за потребе вођења судских поступака пред привредним и основним судовима, као и другим поступцима медијације и дужничко-поверилачких поравнања.

Као члан Радне групе Града Новог Сада, 2014. године радила је на стручним пословима санације и финансијске консолидације градских јавно-комуналних предузећа.

На место помоћника градоначелника Новог Сада за област финансија именована је 2018. године.

У септембру 2020. године изабрана је за члана Градског већа Града Новог Сада за област буџета, финансија и инвестиција.

У априлу 2018. године именована је за председника Управног одбора Агенције за лиценцирање стечајних управника.

Од маја 2024. године обавља функцију министарке привреде Републике Србије, а од новембра 2024. године врши функцију и министарке унутрашње и спољне трговине у Влади Републике Србије.

Говори енглески језик.

ПРОФ. ДР ДРАГАН ГЛАМОЧИЋ

Драган (Момчило) Гламочић је рођен у Футогу 4. октобра 1968. године. Докторирао је 1999. године, а од 2009. године је редовни професор на Пољопривредном факултету, Универзитета у Новом Саду.

Објавио је више од 200 научних радова националног и међународног значаја. Аутор и коаутор је три књиге, једног уџбеника и монографије, пет скрипти и два компјутерска програмска система, од којих се један користи на светском нивоу. Био је руководиолац и учесник на покрајинским, републичким и међународним научним пројектима. Изводи наставу на свим нивоима студија на Пољопривредном факултету у Новом Саду. Ментор је више докторских дисертација, магистарских, мастер и дипломских радова.

Провео је на студијском боравку на „The Ohio State University“ у Сједињеним Америчким Државама годину дана. (1997./1998.). Такође је обавио и више других студијских боравака од неколико недеља до неколико месеци у другим земљама. Члан је више стручних европских и светских удружења: EAAP - “The European Federation of Animal Science”; ASAS - “American Society of Animal Science”; ADSA - “American Dairy Science Association“. Стални је судски вештак за област пољопривреде.

Тренутно ради на месту саветника Председника Републике Србије за пољопривреду и аграрну политику, а такође је обављао и низ важних функција: Министар за пољопривреду, водопривреду и шумарство у Влади Републике Србије, Саветник председника Владе Републике Србије за пољопривреду, као и посебни саветник Министара пољопривреду, водопривреду и шумарство.

Такође, био је председник или члан у саветима, управним или надзорним одборима више значајних институција.

Поред матерњег, српског језика, говори и енглески. Ожењен је и отац троје деце.

САРА ПАВКОВ

Рођена је 1992. године у Новом Саду.

Дипломирала је на Департману за биологију и екологију на Природно-математичком факултету Универзитета у Новом Саду, где је тренутно докторанд и истраживач приправник.

Од 2022. године обављала је функцију државног секретара у Министарству заштите животне средине Републике Србије. На ову позицију именована је са места шефа кабинета и посебног саветника за заштиту животне средине у истом министарству, на које је постављена у јуну 2021. године, односно у новембру 2020. године.

За 2020/2021. годину, изабрана је за потпредседника COP26 – Конференције Уједињених нација, највећег светског самита посвећеног климатским променама.

Током ангажмана у Покрајинском заводу за заштиту природе који је започео у марту 2017. године и трајао до октобра 2020. године, остварила је запажене резултате, дајући допринос заштити природе како кроз обављање свакодневних задатака, тако и кроз учешће у реализацији више пројеката усмерених на вредновање екосистема, очување биодиверзитета, унапређење стања заштићених подручја и заштиту прекограничних подручја.

За успех који је остварила током студија више пута је награђивана, између осталог и стипендијом Фонда за младе таленте „Доситеја“ за школску 2014/2015. годину. Поред студија, које је завршила са просечном оценом 9.74, док је на мастер студијама остварила просечну оцену 10.00, паралелно се образовала и кроз похађање семинара и едукација на тему екологије, од којих је више од половине имало међународни карактер.

Од 2013. до 2020. године била је координатор више од 20 различитих пројеката цивилног друштва у области заштите животне средине.

Аутор и коаутор је 11 научних и стручних радова из области заштите животне средине. Дуже од деценије се посветила и спорту и освојила мноштво медаља на националним карате такмичењима, док је у екипном такмичењу на европском првенству у каратеу 2009. године значајно допринела освајању титуле вицешампиона за Републику Србију. Додељена јој је повеља за најистакнутијег ђака генерације опште-спортског смера гимназије „Јован Јовановић Змај“ у Новом Саду школске 2010/2011.

У Српској напредној странци је од 2012. године. Члан је Председништва СНС од новембра 2021. године.

Говори енглески и служи се немачким језиком.

АЛЕКСАНДРА СОФРОНИЈЕВИЋ

Рођена је 1961. године у Београду. Дипломирала је на Правном факултету Универзитета у Београду. Има положен правосудни испит.

Од 2014. године до данас је, у континуитету, државни секретар у Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре.

Од 2012. - 2014. године била је помоћник министра грађевинарства и урбанизма, одговорна за рад Сектора који се бави издавањем грађевинских и употребних дозвола, лиценцама из области грађевинарства, енергетском ефикасношћу у зградарству, грађевинским земљиштем, управно-правним надзором из области грађевинарства и државног премера и катастра.

У периоду од 2004. до 2012. године била је помоћник министра у Министарству за капиталне инвестиције, Министарству инфраструктуре, Министарству заштите животне средине, рударства, просторног планирања и урбанизма.

Од 1987. до 2004. у градској општини Савски Венац обављала је дужности саветника, помоћника начелника и начелника за имовинско-правне, грађевинске и комунално-стамбене послове. Претходно је две године радила као адвокатски приправник у области грађанског и кривичног права.

Учесник је на великом броју међународних, регионалних и националних конференција и скупова, као говорник и панелиста, из области уређења својинских односа на грађевинском земљишту, унапређења енергетске ефикасности у зградарству, зелене градње, управљања грађевинским отпадом, унапређења управних поступака у делу издавања грађевинских дозвола (увођења електронске грађевинске дозволе у поступцима издавања аката за изградњу), легализације, односно озакоњења објеката.

Учесник је свих радних група за израду закона и подзаконских аката из области просторног планирања и урбанизма, грађевинарства и озакоњења, од 2003. године до данас и задужена за реализацију неколико државних пројеката (изградња торња на Авали, отклањање последица поплава у Јаши Томићу, отклањање последица активирања клизишта на територији Републике Србије...), као и учесник, по позиву, на изради закона из области државног премера и катастра, враћања одузете имовине ранијим сопственицима, путева и другим посебним законима, члан владине Радне групе за избор концесионара и по избору концесионара, члан Радне групе за праћење концесије за аеродром "Никола Тесла" у Београду, члан Управног одбора Директората за цивилно ваздухопловство.

Добитник је признања "Наледа" за 2023. годину за унапређење услова за инвестиције и градњу.

Удата и мајка једног детета.

ДУБРАВКА ЂЕДОВИЋ ХАНДАНОВИЋ

Рођена је 1978. године у Београду. Дипломирала је банкарство и финансије на Економском факултету у Београду, а магистрирала финансије и менаџмент на SDA Bocconi универзитету у Милану и UCLA Андерсон школи менаџмента у Лос Анђелесу. Објавила је неколико научних радова на тему јавно-приватних партнерстава и пројектног финансирања у сарадњи са Универзитетом у Београду и била је гост предавач на мастер студијама University College London, као и на Економском факултету у Београду.

На дужност министарке рударства и енергетике у Влади Републике Србије први пут је ступила 26. октобра 2022. године, а свој други мандат на челу овог ресора почела је 2. маја 2024. године.

На позицију министра рударства и енергетике дошла је са места члана Извршног одбора НЛБ Комерцијалне банке где је била задужена за корпоративно и инвестиционо банкарство. Значајан део каријере провела је на позицији директорке Регионалног представништва Европске инвестиционе банке (ЕИБ) за Западни Балкан (2016-2021), највеће мултилатералне финансијске институције на свету и једног од највећих кредитора земаља Западног Балкана.

У Владу Републике Србије донела је богато дводеценијско међународно искуство финансирања великих корпорација, инвестиција и пројеката из области енергетике, транспорта, телекомуникација, иновација и других индустрија, али и искуство у финансирању малих и средњих предузећа, која су стуб националне привреде.

Пре доласка на функцију ЕИБ-а у Београду, била је у седишту ЕИБ-а у Луксембургу менаџер за Србију, Северну Македонију и Албанију, али и задужена за пројекте јавно-приватног партнерства и пројектна финансирања укључујући Ирску, Француску, Велику Британију и земље Бенелукса, када је и награђена од стране Project Finance magazine за Европску трансакцију године у авио-сектору 2013. године.

Француско српска привредна комора дала јој признање за допринос у унапређењу француско-српских економских односа, Лидером одрживе енергетике је проглашена 2023. године од стране организације WISE Србија, док је Универзитет SDA Bocconi уврстио међу 99 најистакнутијих жена које мењају будућност, а које су студирале на том универзитету.

Пре каријере у банкарству, радила је у медијима и комуникацијама, када је добила признање за извештавање са ратишта у Авганистану 2001. године од Националне академије за телевизију, уметност и науку САД-а.

Говори енглески, француски, италијански и руски језик

Удата, мајка Душке и Милана.

ЈАГОДА ЛАЗАРЕВИЋ

Рођена је 1969. године у Београду, где је завршила Осму београдску гимназију. образовање наставља на Студијама пословне економије и финансија на Webster University у Женеви и Бечу. Као студент генерације, 1991. дипломирала је у звању Bachelor of Arts, а на основу нострификације Економског факултета у Београду из 1996. године признато је звање дипломираног економисте.

Од 1993. до 2008. године радила је у породичној фирми.

Од 2008. до 2012. године радила је у Сектору за билатералну економску сарадњу Министарства економије и регионалног развоја, а потом од 2012. године у Министарству спољне и унутрашње трговине и телекомуникација на пословима билатералне економске сарадње са Немачком, Аустријом, Швајцарском, Француском, САД, Канадом, Великом Британијом.

Од јуна 2013. године до априла 2014. године била је посебни саветник за економске односе са иностранством потпредседника Владе и министра спољне и унутрашње трговине и телекомуникација, а од априла 2014. године до октобра 2020. године посебни саветник за економске односе са иностранством потпредседника Владе и министра трговине, туризма и телекомуникација.

Од октобра до новембра 2020. године радила је као шеф Одсека за Европу и прекоокеанске развијене земље у Сектору за билатералну економску сарадњу Министарства трговине, туризма и телекомуникација у звању вишег саветника.

Децембра 2020. године именована је за в.д. помоћника министра трговине, туризма и телекомуникација за билатералну економску сарадњу.

Од новембра 2021. године запослена је у Министарству спољних послова, Сектору за економску дипломатију, као заменик помоћника министра спољних послова за економску дипломатију у звању министра саветника. Одлуком Владе РС постављена је за в.д. помоћника министра спољних послова за економску дипломатију, почев од 11. јуна 2022. године. Од 2023. године има звање амбасадора.

Од септембра 2018. до фебруара 2021. године била је Генерални комесар Републике Србије на Светској изложби „EXPO 2020 Dubai“.

Водила је преговоре о закључењу споразума о слободној трговини (ССТ) Р. Србије са Турском (ревизија и проширење ССТ, 2017), Евроазијском економском унијом (2019) и Великом Британијом (2020/21), била је копредседавајућа Мешовитог комитета Србија Турска за спровођење ССТ Србија Турска и Заједничког експертског комитета за економску сарадњу са Аустријом. Редовни је предавач на Дипломатској академији Министарства спољних послова.

Говори енглески, француски и италијански и активно се служи немачким језиком.

НЕНАД ВУЈИЋ

Рођен је 26. октобра 1966. године у Лозници.

Завршио је основну школу „Јован Цвијић“ у Лозници и средњу Правно-економску “Марко Радловић” у Лозници.

Дипломирао је на Правном факултету Универзитета у Београду где је стекао звање дипломирани правник. Има положен правосудни испит.

Говори енглески језик.

Од 2010. године до данас директор је Правосудне академије.

Током више од 15 година на овој функцији бавио се руковођењем, планирањем и програмима обука које се спроводе за судије и јавне тужиоце. Држао је предавања за судије и јавне тужиоце о Европској конвенцији о основним људским правима и пракси Европског суда за људска права. Такође је предавао судијама, јавним тужиоцима, адвокатима и полицијским службеницима о малолетничком правосуђу, и предавања полазницима почента обуке Правосудне академије, судијама и јавним тужиоцима вези права ЕУ и специјализовим семинарима о ЕУ налогу за хапшење и прибављање доказа. Од 2013. године био је члан, а од децембра 2017. до децембра 2019. године био је председник Комисије за реформу правосуђа.

Од маја 2021. године Координатор је Кластера 1 у приступним преговорима са Европском унијом.

Члан је радне групе за израду закона о Правосудној академији од августа 2024. године.

Од септембра 2005. године до децембра 2009. године био је директор Правосудног центра за обуку у Београду (претеча Правосудне академије)

У периоду од јануара 2004. године до септембра 2005. године радио је као Координатор и предавач на програму обуке судија и тужилаца за људска права у Правосудном центру за обуку и стручно усавшавање.

Од децембра 2001. године до краја децембра 2003. обављао је дужност правног саветника и руководиоца канцеларије Норвешког савета за избеглице (пројекат људских права – директна правна помоћ избеглицима и расељеним лицима), канцеларија Ниш

Од маја 2001. године до децембра 2001. године радио је као правни саветник и заменик шефа канцеларије Норвешког савета за избеглице (пројекат људских права – директна правна помоћ избеглицима и расељеним лицима), канцеларија Краљево.

Од априла 2000. године до маја 2001. обављао функцију правног саветника и координатора мобилних правних тимова у Норвешком савету за избеглице (пројекат људских права – директна правна помоћ избеглицима и расељеним лицима), канцеларија Краљево.

Од октобра 1999. године до априла 2000. године радио је као правни саветник у Фонду за хуманитарно право. Пружао правну помоћ избеглицима, расељеним лицима, као и водио прикупљање података и писао извештаје о нестанку и киднаповању Срба на Косову и Метохији. Био је задужен и за извештавање о стању права етничких мањина.

Године 1997. и 1998. радио је као правни саветник у Југословенском комитету правника за људска права у Београду

од 1994. године до децембра 1997. године радио је у Центру за демократску транзицију. Поред високог образовања, радног и практичног искуства такође је похађао многобројне стручне семинаре, курсеве и обуке:

- Стручна обука предавача за Европску Конвенцију о људским правима и основним слободама у пракси Европског суда за људска права

- Семинар о праву ЕУ, Лисабонски уговор, Суд правде ЕУ и Европска Повеља о основним људским правима

- Синдикални курсеви у организацији синдиката – подржавни од стране Америчког организационог синдиката, АФЛ/ЦИО

- Семинар о изборним системима које организује ИФЕС – Међународна фондација за изборне системе

Ненад Вујић је специјалиста за људска и мањинска права, права избеглица и расељених лица, радних и синдикалних права, као и за заштиту људских права према Европској конвенцији и стандарду УН-а.

Током каријере држао је велики број предавања о људским и правима и институционалној заштити, правосуђу и заштити малолетника, Европској конвенцији о људским правима и основним слободама, Европском суду за људска права, правима мањина и избеглица и интерно расељених лица, синдикалним и радничким правима и слободама, правима жена и посебно осетљивих група, људским права појединца и група конвенцији о заштити људских права и њиховом утицају на модерне демократије, однос људских права и традиције друштва и друго.

Објавио је велики број истраживања, есеја и извештаја, међу којима су:

- Стање људских права у Србији и КОВИД19 “Стање јавне опасности” Ревизија за криминологију и кривично право, септембар 2020. године

- Есеј „Људска права и традиција“ есеј годишње конференције Појас и пут, Шангај, децембар 2019. године.

- Есеј "ЕУ и Савет Европе- Право деце у поступку; стандарди Конвенције о људским правима и Принципи за правосуђе по мери детета", есеј годишње конференције Института за криминологију, 2019. године.

- Есеј „ЕУ и Савет Европе- Право деце на приватнос; стандарди и члан 8 Конвенције о људским правима”, есеј годишње конференције Института за криминологију, 2018. године

- Есеј „ЕУ стандарди и малолетничко правосуђе”, есеји годишње конференције Института за криминологију, 2017. године

- Есеј "Европски суд за људска права - стандарди у малолетничкој материји", Врховни касациони суд, Билтен, 2016. године

- Есеј Савет Европе - стандарди у малолетничкој материји- малолетничка правна питања", Српско удружење за кривично право, 2013. године.

- Есеј "Малолетничко законодавство и пракса у Србији", годишња конференција Српског удружења за кривично право, 2012. године

- Анализа "Законика о кривичном поступку (2011) и Европске конвенције о људским правима, чланови 5 и 6" годишње конференције Српског удружења за кривично право, 2011. године

- Анализа "Обука судија у Републици Србији о члановима 5 и 6 Европске конвенције о људским правима", Савет Европе

- Годишњи извештаји о избеглицама и интерно расељеним лицима у Србији 2004, 2005, 2006 и 2007. године (Билтен Група 484)

- Месечни, годишњи извештаји и аналитички извештај о озбеглицама и интерно расељеним лицима и кршењу њихових права у Хрватској, БиХ и Косову и Метохији, за Норвешки савет за избеглице и УНХЦР

- Извештаји о околностима киднаповања и нестанака Срба на Косову и Метохији у периоду 1998 до децембра 1999 године (Извештај Фонда за хуманитарно право 2000 године).

- Приказ "Правна питања која се решавају билатералним споразумима о избеглицама, потписаним између Савезне Републике Југославије и Републике Хрватске", (Часопис о људским правима, 1998. године).

Добитник је Годишње награде за 2018. годину Српског удружења за кривично право.

СНЕЖАНА ПАУНОВИЋ

Рођена је 1975. године у Пећи. Дипломирана економисткиња.

На функцију народне посланице у Народној скупштини Републике Србије изабрана је први пут 2013. године.

Једна је од оснивача Женске парламентарне мреже и била је активна чланица овог скупштинског форума, такође била је чланица више парламентарних делегација на међународним конференцијама и форумима.

Активно је учествовала у бројним иницијативама које су имале за циљ унапређење положаја жена и промоцију њихових права у друштву.

У два мандата, обављала је функцију потпредседнице Народне скупштине РС и председнице посланичке групе ИВИЦА ДАЧИЋ - Социјалистичка партија Србије (СПС), а била је чланица сталне Делегације у Интерпарламентарној унији и председница Посланичке групе пријатељства са Јапаном.

Била је председница Одбора за привреду, регионални развој, трговину, туризам и енергетику, као и чланица Одбора за Косово и Метохију и Одбора за права детета, и заменица члана Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава и Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања.

Чланица је Социјалистичке партије Србије од 1992. године.

У неколико мандата била је чланица Главног одбора Социјалистичке партије Србије, а од 2012. године обавља функцију секретарке Форума жена Србије. Од 2017. године обавља функцију чланице Председништва СПС, а од 2024. године налази се на функцији потпредседнице Социјалистичке партије Србије.

ДЕМО БЕРИША

Рођен је 17.04.1963. године.

Образовање:

- Средња војна школа КоВ Сарајево
- Више војно специјалистичко усавршавање Панчево
- Виша пословна школа Нови Сад-звање економиста 2002.год.
- Факултет за услужни бизнис Нови Сад- звање дипл.економиста 2004.год.

Радно искуство:

- Засновао радни однос 1982. године у Војсци Југославије на пословима и задацима од значаја за безбедност система одбране земље од почетних командирских до специјалних војно-полицијских дужности за које је више пута награђиван и одликован у Војсци Југославије и Војсци Србије. Војну каријеру завршио 2005. године одласком у пензију. Признат му је статус борца I категорије.
- Од 2006. године до 2017. године бавио се пословима из приватног сектора.
- Од 2014. године је председник Удружења грађана „Матица Албанаца Србије., и друштвено је активан.
- Од 01.10.2023. године запослен у Министарству за људска и мањинска права и друштвени дијалог на месту Посебног саветника министра.

Остале информације:

- Возачка дозвола Б, Ц и Е категорије
- Судски преводилац за албански језик
- Познаје рад на рачунару
- Ожењен, отац двоје деце

БРАТИСЛАВ ГАШИЋ

Рођен је 1967. године у Крушевцу. Завршио је Основну школу „Јован Јовановић Змај” у Крушевцу. Средње школско образовање и диплому грађевинског техничара стекао је у Образовном центру „Боса Цветић”. Звање дипломирани економиста стекао је на Економском факултету Универзитета у Нишу.

Од 1989. године бави се приватним предузетништвом, прво као власник приватног предузећа „Сантос”, а касније као сувласник мешовитог грчко-српског предузећа „Сацо д.о.о.”.

Више година је живео и радио у Грчкој, а био је сувласник познатог српског бренда „Гранд кафа”.

Био је народни посланик на листи Српске напредне странке до августа 2012. године.

Од марта 2013. године до децембра 2013. године био је председник Управног одбора ЈП „Србијагас”.

Од јуна 2012. године до априла 2014. године обављао је функцију градоначелника града Крушевца.

Од априла 2014. године до фебруара 2016. године био је министар одбране у Влади Републике Србије.

Од маја 2017. до октобра 2022. године био је директор Безбедносно-информативне агенције Републике Србије.

Од октобра 2022. до маја 2024. године обављао је функцију министра унутрашњих послова.

Од 2. маја 2024. године именован је за министра одбране у Влади Републике Србије.

Истакнути је спортски радник. Био је члан Скупштине и Управног одбора Одбојкашког савеза Југославије, више пута у Управном одбору Фудбалског клуба „Напредак” Крушевац, био је власник женског одбојкашког клуба „Крушевац Сантос”, а четири године обављао је и дужност директора школе фудбала ФК „Напредак”.

До оснивања Српске напредне странке није био политички ангажован, нити је био члан друге политичке странке.

Један је од оснивача Српске напредне странке, у чијем је Председништву од 2009. године.

Био је председник Општинског одбора Српске напредне странке Крушевац и председник Округног одбора Српске напредне странке за Расински округ.

Биран је за народног посланика Народне скупштине Републике Србије.

У периоду од 2012. до 2016. године био је један од потпредседника Српске напредне странке.

Именовањем на место директора Безбедносно-информативне агенције 29. маја 2017. године, замрзао је чланство на свим функцијама у Српској напредној странци.

Добитник је признања за менаџера године града Крушевца 1998. године. Управни одбор НАЛЕД-а доделио му је 2012. године специјално признање за остварене реформе у градској администрацији и допринос унапређењу привредног амбијента.

Одликовање „Капетан Миша Анастасијевић”, као личности године града Крушевца, додељено му је 2012. године од стране Привредне коморе Крушевац и „Медиа Инвента”. Проглашен је за личност године Расинског управног округа од стране Привредне коморе Србије и „Медиа Инвента” 2013. године, а добитник је и Видовданске награде града Крушевца за 2014. годину. Исте године, добио је Златни грб општине Брус, највише признање за допринос у развоју општине.

Добитник је Плакете општине Варварин за пожртвованост у помоћи и санирању последица поплава, као и Повеље са златном плакетом општине Крупањ за остварена достигнућа од изузетног друштвеног значаја за свестрани развој општине Крупањ.

Додељени су му признање „Евро корак” за допринос развоју града Пирота, Повеља општине Мали Зворник за помоћ при санирању последица поплава, као и Захвалница града Ужица за лично ангажовање и ангажовање Министарства одбране и припадника Војске Србије у отклањању последица елементарних непогода и ванредних ситуација у том граду.

Добитник је Специјалног признања општине Обреновац за изузетно учешће у спасавању и евакуацији становништва, као и помоћ у санацији последица поплава, као и признања Почасни грађанин општине Трстеник за 2019. годину, Александровац за 2021, Варварин и Ћићевац за 2023. годину и нишке Градске општине Црвени крст, за изузетан допринос развоју ових општина.

Одликован је Орденом Његоша првог реда, за признати јавни рад и личне резултате, заслуге у међународној сарадњи, као и допринос у развоју и јачању свеукупних односа између Републике Српске и Србије.

Носилац је више одликовања Српске православне цркве: Ордена краља Милутина (као велики ктитор Српске православне цркве), Ордена Светог Саве другог реда, Ордена Светог Симеона Мироточивог и Ордена Преподобног Прохора Пчињског.

Говори грчки и енглески језик.

Ожењен Иреном, отац Владана, Милана и Николе и деда шест унука Давида, Матије, Видака, Адама, Мијата и Луке.

МАРКО ЂУРИЋ

Изабран на функцију министра спољних послова Републике Србије 2. маја 2024. године. Пре тога, био амбасадор Србије у Сједињеним Америчким Државама, где је оснажио српско дипломатско присуство, инфраструктурне услове дипломатске мисије, систематски организовао српску дијаспору, иницирао оснивање Америчко-српског пословног савета и вишеструко увећао број чланова српског кокуса у Конгресу САД.

Као саветник председника Србије (2012-2014) руководио спољнополитичким тимом у Председништву и реализовао политичку, дипломатску и протоколарну припрему сусрета председника са 49 шефова држава и влада. Учествовао у спровођењу и креирању спољнополитичке агенде Србије и у представљању Србије на више заседања Уједињених нација, Афричке уније, координацији српског председавања Процесом за сарадњу у Југоисточној Европи.

Био шеф преговарачког тима Србије за Поглавље 35 у процесу приступних преговора Србије и ЕУ, и више десетина пута делегат на седницама Савета безбедности и Генералне скупштине УН.

Функцију директора Канцеларије за Косово и Метохију обављао од 2014. до 2020. године. Руководио креирањем и спровођењем државне политике Републике Србије у најсложенијим политичким и безбедносним условима на подручју АП Косово и Метохија.

Као шеф преговарачког тима Србије у дијалогу са Привременим институцијама самоуправе у Приштини од 2012. до 2020. године предводио делегације Србије на укупно 221 рунди бриселских преговора. председавао Одбором за спровођење Првог споразума о нормализацији односа између Београда и Приштине у ком је креирао и дефинисао појам и концепт Заједнице српских општина.

Био је шеф радне групе Владе Србије за унутрашњи дијалог о решавању питања КиМ, у оквиру чега председавао на више од 40 округлих столова о овој теми, на којима су учешће узели најеминентнији домаћи стручњаци из различитих области, као и представници еснафа и друштвених група. У септембру 2020. био члан државне делегације Србије на преговорима Београда и Приштине у Вашингтону.

Осмислио и кодизајнирао амблем који је данас у Србији општеприхваћено обележје Дана примирја у Првом светском рату - Наталијина рамонда.

Један од оснивача Српске напредне странке, актуелни потпредседник Главног одбора странке (у трећем мандату).

Дипломирани правник, течно говори енглески и хебрејски језик, служи се француским и руским језиком.

Носилац Ордена Његоша III степена – Република Српска; Носилац Ордена Николе Тесла – Теслина научна фондација; Носилац Ордена краља Милутина – Српска православна црква; Носилац признања за најбољег младог политичара региона за 2016. годину – Европски покрет у Босни и Херцеговини.

Рођен 25. јуна 1983. у Београду. Ожењен, отац три ћерке.

НЕМАЊА СТАРОВИЋ

Рођен је 9. маја 1982. године у Новом Саду. Завршио је Карловачку гимназију, а затим 2011. године стекао звање „мастер историчар” на Филозофском факултету у Новом Саду.

Завршио је Дипломатску академију Министарства спољних послова Републике Србије 2013. године.

Био је државни секретар Министарства спољних послова од 2021. до 2022 године и државни секретар Министарства одбране од октобра 2022. до маја 2024. године.

У Регионалној развојној агенцији Бачка д.о.о. Нови Сад био је директор од 2016. до 2018. године, а заменик директора од 2018. до 2021. године.

Као сарадник у Канцеларији за Косово и Метохију радио је од 2014. до 2016. године.

У Граду Новом Саду био је члан Градског већа задужен за образовање од 2011. до 2012. године, помоћник градоначелника 2012. године, а члан Градског већа задужен за урбанизам и заштиту животне средине од 2012. до 2013. године.

У РУВ „РТВ Војводине” радио је као пројект менаџер од 2010. до 2011. године, а у ПД „Енерготехника Јужна Бачка” био је овлашћени представник оснивача са овлашћењима председника Скупштине друштва од 2006. до 2010. године.

Аутор је збирке историјских есеја „Блиски исток, кратко и јасно” (2014), романа „Са друге стране” (2016) и „Подељени град” (2018).

Аутор је емисије „Ино-стране”, која се емитује на Првом програму РТВ Војводине.

Редовни је члан Матице српске и Удружења књижевника Србије.

Говори енглески језик.

Ожењен, отац троје деце.

ПРОФ. ДР ДЕЈАН ВУК СТАНКОВИЋ

Рођен је 1973. године у Београду.

Завршио Прву београдску гимназију у Београду. Дипломирао на Одељењу за филозофију на Филозофском факултету у Београду. Магистрирао и докторирао на Филозофском факултету, Универзитета у Београду, Одељење за филозофију, катедра за Етику и практичну филозофију.

Од 2000-2003. стипендиста Министарства за науку и технологију. Стручно се усавршавао на Институту за филозофију и друштвену теорију, Алтернативној академској образовној мрежи и Београдској отвореној школи. Похађао програм „Развој демократије и идентитетска политика New School for Social Research, New York и „Democracy and Diversity Institute“ из Кракова, Пољска.

Од 2003. године, стално запослен на Факултету за образовање учитеља и васпитача, Универзитета у Београда на коме је стекао звање ванредног професора за предмете: Филозофија са етиком, образовање за медије и образовање за демократију и грађанско друштво.

Написао је две самосталне и једну коауторску књиге, а коаутор је новог издања уџбеника за Филозофију за средње школе, издање Завода за уџбенике и наставна средства у Београду.

Аутор је великог броја чланака из области етике, филозофије, комуникологије, и стручни рецензент у признатим научним часописима у Србији.

Члан је Филозофског друштва Србије.

Од 2004. активни учесник јавног живота у Србији у улози коментатора политичких и друштвених догађаја и процеса у земљи, региону и свету. Сарађује са свим водећим медијским кућама у Србији и шире.

Редовни колумниста сајта Курира од 2023 године.

ДР ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР

Рођен је 3. августа 1971. године у Београду.

Основну и средњу школу завршио је са одличним успехом. По завршетку средње школе уписао је Медицински факултет у Београду, који је завршио у школској 1996/97. години. Наредне године је завршио приправнички стаж у Клиничком центру Србије, након чега је за област специјализације на матичном факултету одабрао општу хирургију и положио је специјалистички испит 2003. године. Током студија, али и по њиховом завршетку, учествовао је у изради више научноистраживачких радова као аутор и коаутор.

Докторске студије из области медицинске епидемиологије уписао је 2008. године на Медицинском факултету Универзитета у Београду, а докторску дисертацију одбранио је 2015. године.

Специјалистички курс из хепатобилијарне хирургије завршио је 2001. године у Лондону у болници Hammersmith, где се усавршавао и током 2006. године. На Универзитету King's college у Лондону завршио је специјалистички курс из трансплантационе хирургије 2011. године, а током 2012/2013. године усавршавао се у области трансплантационе хирургије јетре у КБЦ Меркур у Загребу.

У звање клиничког асистента за предмет хирургије, на Медицинском факултету Универзитета у Београду, изабран је 2012. године, а у звање доцента изабран је 2019. године.

Запослен је на Клиници за Ургентну хирургију, Ургентног центра, Клиничког центра Србије, а од 2010. године обављао је функцију начелника Интензивне неге, на одељењу Хирургије и функцију директора Ургентног центра, Клиничког центра Србије и помоћника директора Клиничког центра Србије за медицинска питања, од августа 2012. године. На место начелника Одељења за трансплантацију постављен је 2013. године.

Током обављања функције директора Ургентног центра, Клиничког центра Србије, формирао је Одељење за трансплантацију јетре и предводио је тим који је урадио прву трансплантацију јетре у Ургентном центру.

Основао је мултидисциплинарни онколошки конзилијум, формирао Одељење за добровољно давање крви, као и Траума центар Ургентног центра на Копаонику. Својим личним залагањем допринео је набавци неопходне медицинске опреме у Ургентном центру.

Постављен је на позицију министра здравља Републике Србије 27. априла 2014. године, а на исту позицију изабран је и 11. августа 2016, као и 29. јуна 2017. године. Мандат министра здравља окончао је 26. октобра 2022.

Поново је постављен на позицију министра здравља 02. маја 2024. године

Говори енглески језик. Ожењен, двоје деце.

МИЛИЦА ЂУРЂЕВИЋ СТАМЕНКОВСКИ

Рођена је 21. јула 1990. године у Београду.

Завршила је Основну школу "Драгојло Дудић", потом Прву београдску гимназију, а након студија на Факултету политичких наука у Београду и Институту за дијаспору и интеграције у Москви, чији је оснивач Универзитет М.В. Ломоносов, стекла је звање дипломираног политиколога.

Политички је активна од 2014. године, у оквиру удружења Заветници, а 2020. године изабрана је за председницу истоимене странке. На изборима 2022. године странка је стекла парламентарни статус, а Ђурђевић Стаменковски је освојила четврто место као кандидат за председника Србије.

Током 13. сазива Народне скупштине обављала је функцију шефа посланичког клуба Српске странке Заветници, као и председника Одбора за дијаспору и Србе у региону и потпредседника Одбора за Косово и Метохију. Аутор је Платформе за обнову суверенитета на Косову и Метохији и Стратегије за демографску отпорност Србије.

У мају 2024. године изабрана је за министра у Влади Србије задуженог за ресор бриге о породици и демографији. председавала је Радном групом за измене и допуне Закона о финансијској подршци породици са децом, након чијег је усвајања Србија постала земља са највећим родитељским додатком на Балкану. Као министар у Влади, Ђурђевић Стаменковски, кандидовала је Србију за земљу домаћина Глобалног самита Популационог фонда УН посвећеног положају жена на селу, који ће бити одржан у Београду.

Удата је, мајка је двоје деце.

Говори енглески и руски језик.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ

Датум рођења: 02. мај 1981.

Образовање:

- Основна школа „Вук Караџић“ Ниш
- Средња школа - Општа гимназија „9. мај“ Ниш,
- Правни факултет Универзитета у Нишу – Дипломирани правник;
- Правни факултет Универзитета у Нишу – Мастер правних наука;
- Положила правосудни испит код Министарства правде Републике Србије

Радно искуство:

2009. – 2011. Адвокатски приправник;
2011. и даље Адвокат (Од 2012. године у статусу мировања)
2012. – 2016. Заменик секретара Скупштине града Ниша;
2016. Председник градске изборне комисије Ниш;
2016. – 2020. Народни посланик;
2020. – 2022. Народни посланик – Председник Одбора за уставна питања и законодавство Народне Скупштине; Одборник у Скупштини градске општине Црвени Крст – Ниш;
2022. – 2024. Народни посланик - Председник Одбора за уставна питања и законодавство Народне Скупштине; Одборник у Скупштини градске општине Црвени Крст – Ниш;
2024. – 2025. Министар државне управе и локалне самоуправе у Влади републике Србије

Знање страних језика – говори енглески језик. Удата.

ЗОРАН ГАЈИЋ

Рођен је 1958. године у Панчеву. Магистар је одбојке.

Од 1988. до 1993. године био је асистент за одбојку на Факултету за физичку културу у Новом Саду, од 2000. до 2002. године професор одбојке на Факултету за тренере у Београду, а 2015. године предавач на предмету Одбојка на Факултету за тренере у Новом Саду. У периоду од 1980. до 1988. године био је главни тренер кампа покрајине Војводина и тренер јуниорске репрезентације покрајине Војводина. Од 1980. до 1983. организовао је и водио групе одбојкаша почетника старости од 9 до 11 година. Од 1987. до 1992. године био је тренер мушке јуниорске репрезентације Југославије.

У оквиру рада на едукацији тренера, држао је предавања на семинарима у Југославији, Србији, Босни и Херцеговини, Словенији, Грчкој, Турској, Русији, Ирану и Мађарској, на теме од почетне обуке одбојкашке технике до рада са врхунским екипама.

Као први тренер мушке сениорске репрезентације Југославије освојио је девет медаља – две златне, две сребрне и пет бронзаних: златне медаље на Олимпијским играма 2000. године у Сиднеју (Аустралија) и Европском првенству 2001. године у Острави (Чешка), сребрне медаље на Светском првенству 1998. године у Токију (Јапан) и Европском првенству 1997. у Ајндховену (Холандија), бронзане медаље на Олимпијским играма 1996. у Атланти (САД), Светском купу шампиона 2001. у Токију (Јапан), Светској лиги 2002. у Бело Хоризонтеу (Бразил), Европском првенству 1995. у Атени (Грчка) и 1999. у Бечу (Аустрија). Поред репрезентације Југославије, чији је први тренер био од 1995. до 2002. године, био је први тренер сениора Русије у периоду од 2005. до 2006. године и први тренер сениора Ирана од 2007. до 2008. године.

Са репрезентацијом Русије освојио је златну медаљу у Европској лиги 2005. године у Казању (Русија), сребрну медаљу на Европском првенству 2005. године у Риму (Италија) и бронзану медаљу у Светској лиги 2006. године у Москви (Русија).

У клупској каријери, освојио је осам титула првака Југославије, Грчке, Турске, Русије и Азербејџана и три титуле победника Купа Југославије, Грчке и Турске.

Од 1989. до 1993. године био је први тренер Војводине из Новог Сада, са којом је 1992. године освојио „дуплу круну”: Првенство и Куп Југославије, а 1993. године другу титулу првака Југославије. Од 1993. до 1995. године био је први тренер грчког Ариса из Солуна. Две године заредом, 1994. и 1995, био је вицешампион Грчке, а 1995. године и учесник Финалног турнира Купа победника купова ЦЕВ.

У периоду од 1995. до 1997. године био је тренер Орестијаде, са којом је 1996. године играо на Финалном турниру Купа ЦЕВ, а 1997. године био је вицешампион у првенству и Купу Грчке. Од 1998. до 2000. године био је тренер Олимпијакоса из Пиреја, са којим је 1999. освојио првенство и Куп Грчке, а 2000. године још једну титулу првака Грчке.

Тренер Орестијаде, са којом је заузео четврто место у првенству Грчке, био је од 2000. до 2001. године. Од 2002. до 2004. био је тренер турског Арчелика из Истанбула, са којим је 2003. године освојио титулу првака Турске и титулу победника Купа Турске. У сезони 2004–2005. освојио је титулу првака Русије са Белогорјем из Белгорода (до 30. јануара 2005, када је именован за селектора Русије). Од 2007. до 2009. године био је тренер руске Искре из Одинцова, са којом је био вицешампион Русије 2007. и 2008. године, вицешампион у Купу Русије 2008. године и освајач трећег места на Финалном турниру Лиге шампиона 2009. године у Прагу. Био је тренер руског Урала из Уфе од 2009. до 2011. године, а 2011. и 2012, затим и од 2014. године, био је тренер азербејџанске Рабите из Бакуа, са којом је остварио највећи успех у историји клуба 2011. године, када је постао клупски првак света на Светском првенству у Дохи (Катар). Са Рабитом је освојио две титуле првака Азербејџана, 2012. и 2015. године.

НИКОЛА СЕЛАКОВИЋ

Рођен је 1983. године у Ужицу. Завршио је Шесту београдску гимназију и основне и мастер студије на Правном факултету Универзитета у Београду, на коме је тренутно докторанд. Завршио је Високе студије одбране и безбедности као припадник осме класе. Од 2009. до 2012. године запослен је на Правном факултету Универзитета у Београду као асистент на Катедри за правну историју и у том периоду држи наставу на предметима Упоредна правна традиција, Српска правна историја и Реторика.

Члан је и оснивач Српске напредне странке, у којој је обављао функције координатора Правног савета, члана Председништва од 2012. године и потпредседника Главног одбора у периоду од 2014. до 2016. године.

Обављао је дужност министра правде и државне управе у Влади Републике Србије у периоду од 2012. до 2014. године, а потом министра правде у периоду од 2014. до 2016. године.

Одлуком председника Републике Александра Вучића 31. маја 2017. године постављен је на функцију генералног секретара председника Републике, коју је обављао до 27. октобра 2020. године.

Дужност министра спољних послова Републике Србије обављао је у периоду од 2020. до 2022. године, министра за рад запошљавање борацка и социјална питања од 2022. до 2024. године, а дужност министра културе од маја 2024. године до данас.

Почасни је члан Руске академије уметности и носилац ордена Светог Прохора Пчињског и ордена Светог мученика цара Николаја Другог.

Говори енглески и активно се служи француским и италијанским језиком.

Православни Србин, ожењен Милицом, отац Лазара, Василија и Љубице.

МИЛАН КРКОБАБИЋ

Рођен је 1952. године у Качареву.

Дипломирао је на Економском факултету у Београду.

Радно и стручно искуство стекао је радећи на банкарским и финансијским пословима – од банкарског приправника до директора финансијске организације.

Од 2008. године, када је први пут биран за одборника у Скупштини града Београда, до 2012. године, обављао је функцију заменика градоначелника Београда.

У том периоду, креирао је препознатљиву социјалну политику Града Београда, која је постала узор другим градовима у нашој земљи, а чији су елементи: 13. пензија, посебан вид помоћи најугроженијим пензионерима, бесплатан градски превоз за све грађане старије од 65 година, брига о особама са инвалидитетом и деци са сметњама у развоју, као и решавање проблема избеглих и расељених лица.

Иницијатор је и креатор првог целовитог концепта социјалног предузетништва у нашој земљи, којим се, поред јавног и реалног сектора привређивања, отвара и трећи – сектор социјалног предузетништва.

У септембру 2012. године именован је на функцију генералног директора Јавног предузећа „Пошта Србије”, коју је обављао до августа 2016. године.

У поменутом периоду ово предузеће је рангирано међу најуспешније и најпрофитабилније у земљи, а његова годишња нето добит је утростручена. У истом периоду, „Пошта Србије” уплатила је из добити у буџет Републике Србије око 100 милиона евра.

Октобра 2014. завршен је Регионални поштанско-логистички центар Београд (РПЛЦ), објекат Поште Србије од стратешког значаја, који представља јединствени техничко-технолошки искорак примењен у 21. веку, у овом делу Европе.

Посебно је запажена акција током које је за 52 недеље отворио 52 нове поште у готово свим крајевима Србије, као и пројекат „Држава Србија у селима Србије”, којим је у селима 11 неразвијених општина организовано присуство поште, државне управе и примарне здравствене заштите.

Од августа 2016. године обављао је функцију министра без портфеља у Влади Републике Србије задуженог за регионални развој и координацију рада јавних предузећа.

У јуну 2017. године, у сарадњи с Академијским одбором за село Српске академије наука и уметности, покренуо је програм обнове задругарства. Од почетка реализације овог програма познатијег под називом „500 задруга у 500 села”, у периоду 2017-2022. године у Србији је основано 1.100 нових задруга, а подстицајним средствима помогнут је рад 207 задруга на читавој територији Републике Србије.

У сарадњи са Академијским одбором за село Српске академије наука и уметности у јуну 2019. године иницирао је оснивање Националног тима за препород села Србије. Тим је 2020. године израдио „Национални програм за препород села Србије”, који представља полазиште за доношење свеобухватних мера чијом би се реализацијом подстакло оживљавање села у Србији.

Након формирања Министарства за бригу о селу 2020. године изабран је за ресорног министра, а 2022. године реизабран на исту функцију, коју је обављао до маја 2024. године. Поново је изабран за министра за бригу о селу у мају месецу 2024. године, након одржаних избора.

У периоду од 2020. до 2024. године, поред задругарства, у области егзистенције успешно се реализује програм доделе бесповратних средстава за куповину сеоске куће са окућницом. Усељено је 3.520 кућа у 1.187 села на територији 125 јединица локалне самоуправе. Тиме је више од 16.000 људи стекло свој нови дом.

Истовремено, реализује се Програм решавања мобилности сеоског становништва. До сада је 78 јединица локалне самоуправе, и то превасходно оне које припадају девастираним и неразвијеним подручјима, остварила права на бесповратна средства за куповину мини бусева. На овај начин обезбеђен је дневни превоз за становништво у брдско-планинским подручјима

Упоредо са тиме, успешно се реализује Програм Михољски сусрети села. У наведеном периоду обухваћене су готово све јединице локалне самоуправе са рекордним бројем учесника и посетилаца. Више од 2.500 села је учествовало и такмичило се у најразличитијим садржајима, активностима и промоцији специфичности тих крајева, кроз 363 манифестације.

Један је од оснивача и председник ПУПС - Партије уједињених пензионера, пољопривредника и пролетера Србије — Солидарност и правда.

У периоду од 2008. до 2020. године биран је за одборника у Скупштини града Београда и за народног посланика у више сазива Народне скупштине Републике Србије, као и за председника посланичке групе ПУПС-а.

Ожењен је, отац два сина.

АКАДЕМИК БЕЛА БАЛИНТ

Рођен је 1952. године у Остојићеву.

Дипломирао је на Медицинском факултету у Новом Саду (1978). У периоду 1980–2018. радио је у Институту за трансфузиологију и хемобиологију ВМА (од 2010. као начелник). Од 2018–2021. био је Начелник Одељења за трансфузију ИКВБ "Дедиње". Радио је као експериментални хематолог у Институту за медицинска истраживања УБ (1997–2015). Од 2022. ради на Медицинском факултету ВМА (МФ-ВМА) као проф. Емеритус. Специјалиста је трансфузиологије и субспецијалиста хематологије. Магистарски рад одбранио је 1984, а докторску дисертацију 1997.

Наставничка/научна звања и делатност: Године 2005. изабран је за редовног професора (ВМА) и за научног саветника (Министарство за науку РС). Године 2022. изабран је за професора емеритуса (МФ-ВМА). Наставник је последипломске студије Медицинског факултета у Београду (МФ-УБ). Професор по позиву је на Медицинским факултетима у Нишу, Бања Луци и Штипу (СМ). Наставник је Европске школе за трансфузиологију (*Milano, Italy*). Од 2023. године члан је Савета МФ-УБ.

Године 2002. постао је ванредни, а 2008. редовни члан Академије медицинских наука СЛД. За дописног члана САНУ изабран је 2015. и за редовног члана САНУ 2021. године. Године 2022. постао је редовни члан Огранка САНУ у Новом Саду. Председник је Националног савета за високо образовање Републике Србије (2018–2022; 2022–2026).

Објављени научни радови: Објавио је 937 радова, коефицијент научне компетентности $M = 1150,3$. Аутор/уредник је 20 монографија (два су штампана код издавача *Springer; New York*). Радови су му цитирани 1624 пута и Хиршов фактор 20 (*Research-Gate*), односно 1890 пута и Хиршов фактор 21 (*Google-Scholar*). Уредник је стручних часописа: "*International Journal of Clinical Transfusion Medicine (Amsterdam)*", "Српски архив за целокупно лекарство (Београд)", "Војносанитетски преглед (Београд)", "Билтен за трансфузиологију (Београд; главни уредник)", "Медицинска реч" (Ниш), "Анестезија реанимација трансфузија" (Београд).

Научно-истраживачка делатност: Руководилац је научно-истраживачких пројеката: "*Процена ефикасности, прикупљања, процесирања и криоконзервације матичних ћелија и тромбоцита*" (МФВМА/9/17-19) и "*Процена ефикасности прикупљања, ex vivo процесирања и криоконзервације матичних ћелија из костне сржи и мобилисаних у периферну крв*" (Ф-49; SANU/20-24; 25-27). Истраживач је био у пројектима МНТР РС: "*Експериментална и клиничка испитивања хематопоезног система*" (бр. 13М01), "*Регулација хематопоезе и биолошки активни молекули*" (бр. 1742).

Стручна делатност: Први у свету увео је нове терапијске процедуре: 1) *селективну измену плазме са вантелесном имуноадсорпцијом* за АВО-инкомпатибилне трансплантације бубрега и 2) *мулти-модалну аферезу* за терапију животно-угржавајућих стања; други у свету извео је *аферезу Ц-реактивног протеина* после акутног инфаркта срца. Оснивач и председник је Националне групе за аферезно лечење (Интердисциплинарно удружење трансфузиолога и нефролога) у нашој земљи. Један је од оснивача *Центра за трансплантацију матичних ћелија у ВМА* и *Центра за регенеративну медицину ВМА*. Увео и усавршавао је методе прикупљања матичних ћелија из костне сржи, периферне и умбиликалне крви, као и поступке њихове имуномагнетне селекције и криоконзервације оригиналним методама за потребе трансплантација и регенеративне медицине.

Признања: Одликован је Цвијићевом медаљом за изузетна лична остварења у области природних наука (2001). Добитник је прве награде за Научно-истраживачки рад (2007) и награде за Најбољи НИР-пројекат (2008). Године 2016. био је добитник награде СЛД "Златно перо". Постао је почасни грађанин града Сенте 2016. године. Године 2022. додељена му је повеља "Рецензент године" (*CEON*). Додељен му је Сретењски орден првог степена од Председника државе за постигнуте резултати у медицини (2024). Награда за Животно дело СЛД (2025).

ХУСЕИН МЕМИЋ

Рођен је 1983. године у Новом Пазару, где је завршио основну и средњу школу. Звање дипломирани професор физичке културе стекао је на Универзитету у Приштини. Звање мастера у области туризма и хотелијерства стекао је на Алфа универзитету у Београду. Актуелни је потпредседник Санџачке демократске партије и бивши председник новопазарског Градског одбора СДП-а.

Од 2008. до 2012. године радио је као стручни сарадник за спорт и рекреативни туризам у Туристичкој организацији Нови Пазар. Лиценцирани је туристички водич при Министарству економије Републике Србије од 2010. године. Од 2008. до 2012. године обављао је функцију члана Управног одбора Туристичке организације Нови Пазар. Од 2012. године обављао је функцију директора Културног центра Нови Пазар. Покретач је и организатор многобројних културно–уметничких манифестација, где је кроз потпуну реконструкцију институције створио најсавременије услове за квалитетну организацију свих културно-уметничких догађаја.

Добитник је награде Задужбина Родољуба Нићифоровића за 2018. годину за допринос у култури, као и признања Културни образац 2019. године, које Министарство културе и информисања Владе Републике Србије додељује за посвећен рад у области културе.

Као дугогодишњи спортиста радио је и у Рукометном клубу Нови Пазар, где је такође забележио нарочито резултате.

Активно се бави хуманитарним радом и оснивач је хуманитарне организације „Отворена рука”, која делује на подручју Новог Пазара и регије. Одборник је у Скупштини града Новог Пазара.

На изборима за национални савет Бошњака (Бошњачко национално вијеће) 2022. године био је носилац листе „СДП – Хусеин Мемич” која је остварила убедљиву победу. Вијећник је у Бошњачком националном вијећу. У октобру 2022. године изабран је на место министра туризма и омладине.

Као министар, Хусеин Мемич се истиче резултатима у туризму, омладинској политици и хуманитарном раду, посебно у подршци деци оболелој од дијабетеса. Иницирао је увођење протокола за ову децу у школама, што је резултирало опремањем школа сензорима за мерење шећера и пумпама, а добио је награду за хумани гест године.

Током његовог мандата, Србија је постала прва дестинација у свету по стопи раста прихода од страних туриста, а број страних гостију у 2024. години повећао се за 42%. Покренут је програм подршке сеоском туризму, а број сеоско-туристичких домаћинстава удвостручен. Успостављени су нови омладински центри, а буџет за омладинску политику за 2025. годину повећан је за 25%. У априлу 2025. године, трећи пут је изабран за министра туризма и омладине.

Ожењен је и отац троје деце.

ПРОФ. ДР БОРИС БРАТИНА

Рођен у Београду 25. 8 1960.

Ванредни професор Филозофског факултета Универзитета у Приштини (са привременим седиштем у Косовској Митровици). Ради на факултету од 2002.

-Био апсолвент Електротехничког факултета у Београду, на смеру за Техничку физику и Одсеку за нуклеарну технику пре него што је почео да се бави филозофијом.

-Списак тема: Теме радова којима се Братина бави пре свега су савремена онтолошка питања, али такође испитивање националне мисли, медија и питања заснивања науке као науке. Од избора у звање доцента предаје Савремену Филозофију и Онтологију.

-Објавио три монографије, “Проблем Другог у Модерни” 2010. године, “Проблем Другог у позној Модерни” 2017. године, и “Ја, Други, друго” 2021, као и преко 50 објављених научних радова.

-Повереник је Српског филозофског друштва за Косово и Метохију.

-Члан је пројекта “Историја српске филозофије”

-2019. године био је гостујући професор на Универзитету МГИМО(У) МИД у Москви. Такође је члан редакцијског савета међународног часописа *Концепт: филозофија, религија, култура* на истом универзитету

-Учесник пројекта Erasmus+ 2023 у Великом Трнову, где је одржао предавање на тему Постмодерна – све је могуће.

-Био је члан савета факултета, уредник студентског часописа Филстуд, ментор радова на свим нивоима студија.

-Учесник је браних домаћих и међународних скупова, у земљи и иностранству.

-Поседује флуентно знање енглеског и руског језика.

ДАРКО ГЛИШИЋ

Рођен је 28. маја 1973. године у Убу, где је завршио основну школу, а у Београду и Средњу геодетску школу. Завршетком Више грађевинско-геодетске школе у Београду стекао је звање инжењера геодезије.

Функцију председника Скупштине општине Уб обављао је у периоду 2005- 2006. године.

Био је народни посланик у Скупштини Србије у два мандата, у периоду од 2003. до 2008. године.

Функцију председника Општине Уб обављао је од 2012. до 2024. године.

У Српској напредној странци је од оснивања, на функцију председника Извршног одбора странке изабран је на Скупштини странке 2016. године.

Отац је Луке и Данила.

НОВИЦА ТОНЧЕВ

Рођен је 1962. године у Нишу. Основну и средњу школу завршио је у Сурдулици, где и данас живи и ради. Академске студије Грађевинског факултета у Нишу, на Одсеку високоградње, завршио је са највишом оценом. Докторант је Грађевинског факултета у Нишу. Објавио је неколико стручних и научних радова из области грађевине а тренутно ради на научном раду на тему: „Модерне таванице у савременој градњи“. Своје знање потврдио је дугогодишњим вођењем породичне компаније "Тончев градња" која успешно послује преко тридесет година. Члан је Инжењерске коморе Србије и поседује лиценце одговорног извођача радова и одговорног пројектанта.

Од 1990. до 2000. године био је председник Месне заједнице Божица, а од 1996. до 2000. године и члан Извршног савета Скупштине општине Сурдулица. У периоду 2000 до 2004. године обављао је функцију потпредседника Скупштине општине Сурдулица, од 2008. до 2014. године председника Општине Сурдулица, а од 2014. до 2020. године председника Скупштине општине Сурдулица.

За народног посланика биран је од 2014. године до 2024. године са листе Социјалистичке партије Србије.

За министра у Влади Републике Србије први пут је изабран 2020.године и био задужен за унапређење развоја недовољно развијених општина, 2022. године изабран по други пут са истим задужењем као и 2024.године.

Од 2023. године је члан Управног одбора Фонда за развој Републике Србије, заменик председника Кадровске комисије Владе Републике Србије и члан Одбора за привреду и финансије Владе Републике Србије.

Члан је Главног одбора Социјалистичке партије Србије од 2010. године, а за потпредседника партије биран је 2017. године и поново изабран 2024.године.

Као истакнути фудбалски радник биран је за потпредседника Фудбалског савеза Србије, члана Извршног одбора и члана Одбора за хитна питања Фудбалског савеза Србије.

Навија за фудбалски клуб Радник из Сурдулице у коме је обављао функцију председника клуба.

Од 2008. до 2012. године био је представник Републике Србије у Већу локалних и регионалних власти Савета Европе у Стразбуру.

Одслужио је војни рок (ЈНА) у Словенији.

Са супругом Лидијом има синове Станислава и Владислава, и поносни је деда унука Тадије, Новака и Луке.

ЂОРЂЕ МИЛИЋЕВИЋ

Рођен је 29. септембра 1978. године у Ваљево. По занимању је дипломирани економиста.

Политичка и јавна каријера:

Члан Социјалистичке партије Србије (СПС) од 1996. године.

Од 2002. до 2021. године обављао функцију председника Градског одбора СПС Ваљево.

Од 2007. године члан је Главног одбора СПС, исте године изабран за портпарола Главног одбора. Од 2015. године члан је Председништва СПС, а тренутно обавља функцију потпредседника Главног одбора.

Локална самоуправа:

Четири пута биран за одборника Скупштине града Ваљево (2004, 2008, 2012, 2016).

Обављао дужност потпредседника Скупштине града Ваљево.

Народна скупштина Републике Србије:

Први пут изабран за народног посланика у јуну 2008. године.

Сазив 2008-2012

Члан: Законодавног одбора, Одбора за омладину и спорт, Одбора за правосуђе и управу
Заменик члана: Одбора за европске интеграције, Одбора за уставна питања.

Сазив 2012-2014

Члан: Одбора за административно буџетска и мандатно-имунитетска питања, Одбора за европске интеграције, Одбора за одбрану и унутрашње послове.

Заменик члана: Одбора за уставна питања и законодавство. Члан Парламентарне скупштине Савета Европе.

Сазив 2014-2016

Члан: Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања.

Заменик члана: Одбора за уставна питања и законодавство, Одбора за одбрану и унутрашње послове, Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава.

Заменик члана сталне Делегације у Парламентарној димензији Централноевропске иницијативе.

Од 10. до 12. сазива био је председник Посланичке групе СПС.

У 11. сазиву обављао је функцију потпредседника Народне скупштине Републике Србије.

Министарске функције:

Од октобра 2022. до маја 2024. изабран је за министра без портфеља задуженог за односе са дијаспором у Влади Републике Србије.

У истом мандату изабран за в.д. министра просвете 31. маја 2023. године и вршио је ту дужност до 25. јула 2023. године.

Од маја 2024. изабран је за министра без портфеља задуженог за односе са дијаспором у Влади Републике Србије.

Захвалнице и признања:

Током вршења функције министра без портфељ задуженог за дијаспору, Ђорђе Милићевић је добио бројне захвалнице и признања у земљи и иностранству. Ова признања су додељена као израз поштовања и подршке његовом залагању за јачање односа Републике Србије са дијаспором, очувању националног идентитета Срба у расејању, као и доприносу унапређењу културних, економских и политичких веза са српским заједницама широм света.

Спортска ангажованост:

Активан је спортиста и спортски радник већ дуги низ година, доприносећи развоју спорта кроз различите функције и ангажмане.

Лични живот: Ожењен је и поносни је отац једне ћерке.

УСАМЕ ЗУКОРЛИЋ

Рођен је 1992. године у граду Константини у Алжиру. Основну школу завршио је у Новом Пазару, као и средњу школу – Медресу Гази Иса-бег. Обављао је функцију председника Младих Странке правде и помирења (СПП) од 2012. до 2014. године.

Образовање је наставио на Интернационалном универзитету у Новом Пазару, где је дипломирао на праву, затим на Факултету за исламске студије где је дипломирао педагогију и комуникологију. У том периоду обављао је функцију заменика директора Санџак телевизије.

Звање мастера стекао је на Интернационалном универзитету у Новом Пазару у области економије.

Предавао је као наставник у Медреси Гази Иса-бег и радио као асистент на праву на Интернационалном универзитету у Новом Пазару.

Оснивач је Развојно едукативног друштва – РЕД, удружења које је основало БиоСан, ИТСан и чувени Бошњачки ДНК пројекат, чији је био координатор.

Обављао је функцију пројект менаџера на Факултету за исламске студије и функцију заменика председника Републичке изборне комисије. Полазник је бројних семинара на темама економије, пројект менаџмента, сузбијања екстремизма, едукацијских вештина и медија.

Након смрти оца, која га је затекла на постдипломским студијама у Истанбулу, изабран је за в.д. председника странке СПП, а шест месеци касније изабран је у пуном мандату за председника странке.

Листа Муфтијин аманет – СПП, коју је предводио, победила је на парламентарним изборима 2022. године и освојила већи број гласова него две конкурентске странке заједно. Изабран је за потпредседника Народне скупштине Републике Србије, члана парламентарног Одбора за спољне послове, стабилизацију и придруживање и обављао функцију председника Групе пријатељства са Саудијском Арабијом.

У периоду од две године, Странка правде и помирења остварила је успехе са позиције Бошњачког националног већа, као и бројним реализованим пројектима у Сјеници.

Изабран је за министра задуженог за помирење, регионалну сарадњу и друштвену стабилност 2024. године.

Говори босански, енглески и арапски језик.

Ожењен, отац четворо деце.

ДР НЕНАД ПОПОВИЋ

Рођен је 1966. године у Тузли.

Дипломирао је на Машинском факултету у Београду, а магистрирао и докторирао на Економском факултету у Москви.

Пет година је био професор на Економском факултету Универзитета Ломоносов у Москви.

Завршио је 10. класу Високе школе безбедности и одбране 2021. године.

Био је министар за иновације и технолошки развој у Влади Републике Србије у два мандата, од 2017. до 2022. године.

Биран је за народног посланика у Народној скупштини у три мандата. У периоду од 2008. до 2012. године био је народни посланик, након чега је од 2012. до 2014. године био потпредседник Народне скупштине. Водио је посланичку Групу пријатељства са Руском Федерацијом.

Оснивач је компаније „АБС електро” и Фондације „АБС електро” – хуманитарне организације која подржава различите пројекте везане за децу, културу, науку, образовање и спорт.

Почасни је председник фондација „Свети Александар Невски” и „Бесмртни пук” из Београда.

Аутор је осам књига и више од 120 научних радова из области економије, регионалног развоја, менаџмента, економских односа Србије и Русије, као и економског развоја јужне српске покрајине Косова и Метохије.

Носилац је Ордена за хуманост Државне заједнице Србије и Црне Горе за изузетне доприносе у помоћи српском народу на Косову и Метохији.

Председник Руске Федерације Владимир Путин доделио му је 2010. године Орден пријатељства, за посебан допринос развоју и јачању економских и друштвених веза Србије и Русије.

Носилац је неколико ордена које додељује Српска православна црква, као и више признања која додељује Руска православна црква.

Почасни је члан Инжењерске академије Србије.

Био је председник ФК Партизан.

Оснивач је Српске народне партије (СНП) 2014. године.

Говори руски и енглески језик.

ТАТЈАНА МАЦУРА

Рођена је 1981. године, живи у Земуну.

По образовању је струковна економисткиња. У приватном бизнису у области телекомуникација је од 2007. године, консултанткиња домаћих и међународних организација које се баве оснаживањем политичарки и активисткиња.

Била је народна посланица у 11. скупштинском сазиву, од 2016. до 2020. године и чланица више скупштинских одбора – Одбора за људска и мањинска права и равноправност полова, Одбора за рад и социјална питања, Одбора за права детета. Једна је од координаторки Женске парламентарне мреже.

За народну посланицу по други пут изабрана је на изборима у децембру 2023. године, као нестраначка личност на листи „Александар Вучић — Србија не сме да стане”.

У Влади Републике Србије, у мандату председника Владе Милоша Вучевића, од 2. маја 2024. године била је министарка без портфеља задужена за координацију активности у области родне равноправности, спречавања насиља над женама и економског и политичког оснаживања жена.

Председница је Удружења „Маме су закон” од 2019. године. Као заговорница институционалног дијалога координирала је активности од којих су најзначајније оне које су довеле до многобројних измена Закона о финансијској подршци породици са децом, такозваног Закона о несталим бебама, Закона о БМПО, усвајања посебних подзаконских аката који су утицали на бољи положај жена у Србији, посебно мајки деце са инвалидитетом.

У фокусу су јој теме које се односе на бољи положај жена и других посебно рањивих категорија грађанки и грађана, спречавање вршњачког насиља и насиља у породици, превентивна заштита здравља, као и женско предузетништво.

Добитница је Захвалнице за одбрану права мама у оквиру пројекта „Активни грађани боље друштво: заговарањем ка сарадњи и демократском развоју” за 2021. годину, у име иницијативе “И предузетнице су маме” примила је награду Bring The Noize 2021 BeFem организације за законску борбу за маме предузетнице, ALPI Women 2022, а нашла се и на Блиц листи најутицајнијих жена за 2021. и 2024. годину.